

CUVÂNT DESPRE TAINA SPOVEDANIEI, AL SFÂNTULUI NICODIM AGHIORITUL

Sf. Nicodim
Aghioritul, *icoană*

Cum trebuie să se mărturisească păcătosul

Dupa ce te vei fi gândit în acest chip la pacatele tale, frate al meu păcătos, și te vei fi pregatit cu aceasta zdrobire a inimii și îngrijorare, mergi atunci la acel iscusit duhovnic de care am vorbit. Dacă știi carte, însemnează-ți, frate, păcatele și pe hârtie, ca să nu le uiți.[...]

Ce este mărturisirea?

Mărturisirea este o înfășurare, de bunăvoie, prin grai, a faptelor rele, ca și a vorbelor și a gândurilor. Ea este smerită, învinuindu-se pe sine, este dreaptă, fără rușinare, hotărâtă, și se face către un duhovnic legiuit.

Mărturisirea trebuie făcută de bunăvoie

Așadar, și tu, frate: 1) Trebuie să mărturisești, cu însăși gura ta, toate faptele tale cele rele, toate vorbele tale rele și toate gândurile tale rele. Am zis să-ți spui păcatele cu însăși gura ta deoarece, chiar dacă le-ai avea scrise ca să nu le uiți, totuși ai datoria să le citești tu însuși duhovnicului tău.[...]

Mărturisirea trebuie să fie smerită

2) Trebuie să te mărturisești cu smerenie, cu multă umilință și cu inima zdrobită – precum și-a mărturisit femeia desfrânată păcatele ei, precum Cananeanca și precum se ruga vameșul - pentru că Dumnezeu să primească mărturisirea ta și să-ți dea iertarea păcatelor. Fiindcă „inima înfrântă și smerită, Dumnezeu nu o va urgisi” (Psalmul 50:18). Această smerenie și umilință trebuie să o arăți încă și atunci când te mostra duhovnicul pentru vreun păcat al tău, păstrând tăcerea și fără să te mânie, și nici tăindu-i vorba, ci primind dojana cu bucurie, ca și când ți-ar face-o Însuși Dumnezeu.[...]

Mărturisirea trebuie să fie spre învinovățirea ta

3) Când te mărturisești nu trebuie să învinovățești pe unul sau pe altul, spunând ca ei au fost pricina de ai păcătuit, după cum Adam a dat vina pe Eva, și Eva pe șarpe. Nu! Tu să nu faci așa! Ci să te învinovățești numai și numai pe tine și voința ta cea ticăloasă. „Dacă vrei să învinovățești pe cineva - îți spune dumnezeiescul Gură de Aur (Omilia 51 la Matei) - învinovățește-te pe tine!” Și alcătuitorul Pildelor spune: „Drept este cel ce se învinovățește pe sine” (Pilde 18, 17). „Pe sine” zice, și nu “pe alții”. Pentru ca nu cumva, căutând să-și împutineze cu mărturisirea păcatele sale, să și le sporească, adăugând și învinovățirea.[...]

Mărturisirea trebuie să fie dreaptă

4) Trebuie să te mărturisești întru adevărul și dreptatea inimii tale, arătându-ți toate păcatele, așa cum le-ai săvârșit, cu toate împrejurările: locul, persoana, pricina, numărul păcatelor și felul lor. (vezi capitolul V al „Învățăturii către Duhovnic”, despre împrejurări. Numai că numele persoanelor cu care ai păcătuit nu trebuie să le arăți.) Mărturisește-ți păcatele fără să adaugi sau să scazi ceva, fără să spui jumătate din păcatele tale unui duhovnic, și jumătatea cealaltă altuia, cum fac unii vicleni. Să nu le spui cu cine știe ce cuvinte meșteșugite – cu care în același timp să-ți ascunzi păcatele, cu scopul să-ți micșorezi rușinea – ci să le mărturisești simplu și drept, cu inima fără vicleșug, și adevărat.[...]

Mărturisirea trebuie făcută fără să te rușinezi

5) Trebuie să te mărturisești fără să te rușinezi, fiindcă rușinea pe care o capeți când te mărturisești îți aduce slavă și har de la Dumnezeu, potrivit cu Sirah: „Este rușine care aduce păcate și este rușine care aduce mărire și har” (Isus Sirah 4, 23). Rușinea aceasta te face să scapi de rușinea ce va să fie în ziua înfricoșată a Judecății, potrivit cu Scărarul (Cuvântul IV): „Nu nesocoti mărturisirea păcatului tău, pentru că, prin rușinea de aici, să scapi de rușinea de dincolo!”